

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 398/2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Γ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευαγγελία Μηλιού, Εφέτη, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Θεσσαλονίκης, και τη Γραμματέα Χαραλαμπία Στάθη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Σεπτεμβρίου 2019 για να δικάσει την υπόθεση με τους εξής διαδίκους;

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: του
....., κάτοικο Δημοτικής Κοινότητας, της Δημοτικής
Ενότητας και Δήμου, Περιφερειακής Ενότητας,
Περιφέρειας, ΑΦΜ, ΔΟΥ,
που παραστάθηκε ΔΙΑ του πληρεξουσίου δικηγόρου του
....., με Α.Μ..... του Δ.Σ.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:,
κάτοικο, οδός, ΑΦΜ, ΔΟΥ
....., που παραστάθηκε ΜΕΤΑ του πληρεξουσίου δικηγόρου του
ΒΑΓΕΝΑ ΦΩΤΙΟΥ, με Α.Μ. 000418 του Δ.Σ. Σερρών.

Ο ενάγων, με την με αριθμό κατάθεσης/2018
αγωγή του, ασκηθείσα ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου,
στρεφομένη κατά του εναγομένου, ζήτησε ό, τι ανέφερε σ' αυτήν. Το

παραπάνω Δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 22/2019 οριστική του απόφαση δέχθηκε την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο εκκαλών με την με αριθμ. εκθ. κατάθ. 1070/920/2019 έφεσή του ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, που παραστάθηκαν στο ακροατήριο, αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ
ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

1. Ο εκκαλών (εναγομένος στον πρώτο βαθμό) ασκεί έφεση κατά της υπ' αριθ. 22/2019 οριστικής απόφασης του μονομελούς πρωτοδικείου, η οποία εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, ερήμην αυτού. Η υπόθεση αφορούσε αγωγή αδικοπραξίας, προσβολής προσωπικότητας, που άσκησε ο εφεσίβλητος, εναντίον του. Η έφεση ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (αρθρ. 511, 513 παρ. 1, 518 παρ. 2, ΚΠολΔ) και ως εκ τούτου είναι παραδεκτή. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 528 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 44 παρ. 2 του ν.3994/11, επιφέρει (εφόσον με το εφετήριο υποβάλλονται προτάσεις επί της ουσίας της αγωγής, αρνητικές της βασιμότητας της) την εξαφάνιση της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς όλες τις διατάξεις της. Επομένως πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση, να κρατηθεί η υπόθεση και να γίνει αναδίκαση της υπόθεσης από

το δικαστήριο τούτο (ΚΠολΔ 534, 535).

2. Ο ενάγων με την αγωγή του εκθέτει ότι ο εναγόμενος, την 13-7-2018, ενεργώντας υπαίτια, αφενός τον εξύβρισε, αφετέρου τον δυσφήμισε, με τους ειδικότερα στην αγωγή αναφερόμενους τρόπους και κάτω από τις ιστορούμενες συνθήκες, ισχυριζόμενος αναληθή περιστατικά, ικανά να βλάψουν την τιμή και την υπόληψή του, έθεσαν δε, σε κίνδυνο το επαγγελματικό του μέλλον γενικά. Με βάση τα περιστατικά αυτά, και μετά από νομότυπο περιορισμό του αιτήματος της αγωγής, ζήτησε να υποχρεωθεί ο εναγόμενος νομιμότοκα να του καταβάλει: ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, το ποσό των 9.950 ευρώ και να αναγνωρισθεί ότι του οφείλει για την ίδια αιτία, το ποσό των 39.956 ευρώ, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής του και να καταδικαστεί στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Η αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας καταβλήθηκε το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. υπ' αρ. 24863256995902150022 e- παράβολο), και φέρεται να δικαστεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 614 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι πρόκειται για προσβολή που ιστορείται πως έλαβε χώρα με ανάρτηση στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, είναι νόμιμη, θεμελιούμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 346, 914, 920, 932 ΑΚ 361, 362, 363 ΠΚ, 176 ΚΠολΔ. Πρέπει, λοιπόν, να ακολουθήσει η ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης.

3. Το άρθρο 914 του ΑΚ ορίζει ότι, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, ενώ κατά το άρθρο 932 του ΑΚ σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση, για περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει

εύλογη, κατά τη κρίση του, χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης. Για να παραχθεί αδικοπραξία, κατά την έννοια της άνω διάταξης του άρθρου 914 ΑΚ και υποχρέωση του δράστη προς αποζημίωση του παθόντος, απαιτείται, εκτός από την επέλευση της ζημίας: α) η ζημία αυτή να προξενήθηκε από το δράστη παράνομα, συγχρόνως δε και υπαίτια, ήτοι από δόλο ή αμέλεια (άρθρο 330 ΑΚ), β) η παράνομη συμπεριφορά του υπαίτιου να οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη αυτού και γ) να υφίσταται πρόσφορη αιτιώδης συνάφεια, μεταξύ της ζημιογόνου πράξης ή παράλειψης και της επελθούσας ζημίας [βλ. ΑΠ 81/2013, ΑΠ 114/2012, (ΝΟΜΟΣ), ΑΠ 462/2011 ΝοΒ. (2011). 2115, ΑΠ 41/2010 ΕλλΔνπ. (2011). 376]. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 57 του ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στη προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και τη μη επανάληψή της στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης, κατά τις, περί αδικοπραξιών, διατάξεις (άρθρα 914 επ. ΑΚ), δεν αποκλείεται, ύστερα από αίτηση του προσβληθέντος, όπως και της ικανοποίησης της ηθικής βλάβης, δοθέντος, ότι ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου, περιεχόμενο του οποίου αποτελεί και η προστασία της προσωπικότητάς του, προστατεύεται και από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρο 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 καί 2 αυτού). Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν πράξεις, που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής προσωπικότητάς του, ακόμη και αν αυτές τον καθιστούν απλά ύποπτο, ότι μετέρχεται-ανέντιμες μεθόδους, κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Εξάλλου, από τις προαναφερόμενες νομικές διατάξεις, προκύπτει, ότι η προσβολή είναι παράνομη, όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή σε ενάσκηση μικρότερης σπουδαιότητας δικαιώματος ή

κάτω από περιστάσεις, που καθιστούν καταχρηστική την άσκηση του. Με τις παραπάνω διατάξεις προστατεύεται το δικαίωμα της προσωπικότητας, το οποίο αποτελεί πλέγμα αγαθών, που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου, με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένο. Τα αγαθά αυτά δεν αποτελούν αυτοτελή δικαιώματα, αλλά επί μέρους εκδηλώσεις - εκφάνσεις (πλευρές) του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, όμως η προσβολή της προσωπικότητας, σε σχέση με οποιαδήποτε από τις εκδηλώσεις αυτές, συνιστά προσβολή της συνολικής έννοιας αυτής (προσωπικότητας). Τέτοια προστατεύομενα αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, η τιμή κάθε ανθρώπου, η οποία αντικατοπτρίζεται στην αντίληψη και την εκτίμηση, που έχουν οι άλλοι γι' αυτόν, η ψυχική υγεία και ο συναισθηματικός κόσμος του και η ελευθερία (σωματική, ψυχική και οικονομική), η οποία περιλαμβάνει τη δυνατότητα ακώλυτης ανάπτυξης κάθε ανθρώπινης ενέργειας. Προϋποθέσεις, για την προστασία της προσωπικότητας, με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων, είναι: α] η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας, με πράξη ή παράλειψη άλλου, που διαταράσσει μία ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου, κατά τη στιγμή της προσβολής, β] η προσβολή να είναι παράνομη, που συμβαίνει, όταν γίνεται, χωρίς δικαίωμα ή, με βάση δικαίωμα, το οποίο, όμως, είναι μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης, είτε ασκείται καταχρηστικά, κατά την έννοια των άρθρων 281 ΑΚ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος και γ] πταίσμα του προσβολέα, όταν πρόκειται ειδικότερα, για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, εξαιτίας της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας. Ο νόμος καθιερώνει

αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνον ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψής της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, απαιτεί και το στοιχείο της υπαιτιότητας. Είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη, που απαγορεύει την προσβολή. Έτσι, η προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 του ΠΚ. Ειδικότερα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει, για κάποιον, άλλο γεγονός, που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος της πράξης γνώριζε, ότι τούτο είναι ψευδές, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Συνεπώς, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλον γεγονότος, που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Εξάλλου, από τις αμέσως ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 362 και 363 του ΠΚ προκύπτει ότι, για την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται: α] ισχυρισμός ή διάδοση γεγονότος ενώπιον τρίτου σε βάρος ορισμένου προσώπου, β] το γεγονός να είναι δυνατόν να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου αυτού προσώπου και γ] να είναι ψευδές και ο υπαίτιος να γνώριζε, ότι αυτό είναι ψευδές. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση, που ο δράστης δεν γνώριζε το ψεύδος του γεγονότος, που ισχυρίσθηκε ή

διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος άλλου, παραμένει όμως ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση, που προσβάλλει επίσης την προσωπικότητα του άλλου σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη. Ωστόσο, ως αστικό αδίκημα η δυσφήμιση θεμελιώνεται υποκειμενικά και σε απλή αμέλεια του δράστη και συνεπώς, όποιος από πρόθεση ή από αμέλεια ισχυρίζεται ή διαδίδει προς τρίτους γεγονότα αναληθή, που βλάπτουν την επαγγελματική ή γενικότερα την οικονομική ελευθερία άλλου και κατ' αυτή την έννοια θίγουν την τιμή και την υπόληψή του, προσβάλλοντας παράνομα την προσωπικότητά του, έχει υποχρέωση, εφόσον γνωρίζει ή υπαίτια αγνοεί την αναλήθεια των γεγονότων αυτών, να αποζημιώσει τον άλλο και να ικανοποιήσει και την ηθική του βλάβη (ΑΠ 179/2011, ΑΠ 333/2010, ΑΠ 1030/2009, ΑΠ 1662/2005, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Τέλος, σε περίπτωση προσβολής της προσωπικότητας, σε οποιαδήποτε από τις ανωτέρω εκφάνσεις της, ο προσβληθείς δικαιούται να ζητήσει, κατά τα άρθρα 57 και 59 του ΑΚ, προστασία, καθώς και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης (που υπέστη από την προσβολή), που μπορεί να συνίσταται και στην καταβολή χρηματικού ποσού. Η επιδίκαση της ικανοποίησης αυτής αφέθηκε στην κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, το οποίο, εάν κρίνει, ότι επήλθε ηθική βλάβη, προσδιορίζει το ποσό της, με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, μετά από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, ως προς το βαθμό του πταίσματος του δράστη, το είδος της προσβολής, το τυχόν συντρέχον πταίσμα του ζημιωθέντος, καθώς και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών [βλ. ΑΠ 265/2015, ΑΠ

1231/2014, ΑΠ 1750/2014, ΑΠ 1800/2014, ΑΠ 1865/2014, ΕφΑΘ 1028/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 1531/2011 ΔΕΕ. (2011).861, Απόστολος Γεωργιάδης, ΕρμΑΚ, Τόμος Ι, άρθρα 57 και 59]. Στην προκειμένη περίπτωση, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, που περιλαμβάνονται τόσο στα πρακτικά της εκκαλουμένης απόφασης, όσο και στα ταυτάρια, με την απόφαση αυτή, πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι με τις έγγραφες προτάσεις τους, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο ενάγων, Χ, ο οποίος τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, ασχολείται με την μελέτη - εκτίμηση αρχαίων νομισμάτων και την συγγραφή άρθρων αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, είναι πρόεδρος του σωματείου με την επωνυμία «.....», διατηρεί λογαριασμό σε ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης (Facebook), με το όνομα «.....» συμμετέχει στην ομάδα Facebook με τον διακριτικό τίτλο «.....», διαχειριστής της οποίας είναι ο, όπου δημοσιεύονται άρθρα και σχόλια στις αναρτήσεις των λοιπών μελών - χρηστών και αριθμεί περί τα 1.400 μέλη. Στην τελευταία αυτή ομάδα Facebook, συμμετέχει και ο εναγόμενος, Δήμαρχος του Δήμου, με το όνομα «.....». Στα πλαίσια του ενδιαφέροντος του αναφορικά με την αρχαιολογική ανασκαφή στον της, στις 13-7-2018, ο ενάγων ανήρτησε άρθρο στην εν λόγω ιστοσελίδα, με θέμα «Ο ΣΗΜΕΡΑ». Στο άρθρο του αυτό, μεταξύ των άλλων έγραψε: «...Σε μία προδοτική σύσκεψη στο ΥΠΠΟ λοιπόν, αποφασίστηκε δια υπογραφής του αρχιτέκτονα και με την ανοχή του

δημάρχου, να καταχωθεί ο δυτικός περίβολος (εικόνα). Κινδύνευε λείη η στατικότητα του μνημείου και με αυτόν τον τρόπο διαφυλάχτηκε! Την ίδια ώρα η πήρε αναρρωτική για να απουσιάζει! Το τίτλο του Δόκτορα, με αυτήν σου την υπογραφή τον πήρες;». Στην ανάρτηση αυτή, ο εναγόμενος Δήμαρχος, απάντησε προσωπικά στον ενάγοντα, λίγο μετά, με ανάρτησή του στην ίδια αυτή ομάδα facebook ως εξής: **«Είσαι μεγάλος ψεύτης και ΑΛΗΤΗΣ πρέπει να ντρέπεται. Την αλήθεια την ξέρεις αλλά με λασπολογείς γιατί δεν σου έδωσα αυτά που ζήτησες από το Δήμο (προσωπικά οφέλη). Ότι θέλεις γράψε, η αλήθεια θα λάμψει και εσύ θα πας εκεί που ανήκεις όταν καταλάβει ο κόσμος ποιος είσαι»**. Την ίδια στιγμή, που ανάρτησε τα παραπάνω δημόσια, έστειλε και προσωπικό ηλεκτρονικό μήνυμα στον ενάγοντα, στην εφαρμογή «messenger», το οποίο διάβασε μόνο ο ενάγων, όπου του απηύθυνε τα εξής: «ως εδώ και μη παρέκει! Δεν πρόκειται να μπω σε δημόσιο διάλογο μαζί σου και να σου δώσω αξία. **Είσαι ψεύτης και λασπολόγος αλλά κυρίως εκβιαστής**. Τις διαφορές μας θα τις λύσουμε στο δικαστήριο. Δεν σου επιτρέπω να με κατηγορείς δημόσια χωρίς αποδείξεις. Πρέπει να μάθεις ότι εγώ δεν λέγομαι ούτε ο δρόμος για το Δημαρχείο ήταν με ροδοπέταλα στρωμένος. **Ξεπέρασα πολλά τομάρια σαν εσένα**. Αλλά εσένα θα σε τιμωρήσω για κατάχρηση της καλοσύνης μου. Τέλος.» Στην δημόσια ανάρτηση του εναγομένου, ο ενάγων απάντησε με επίσης δημόσια ανάρτηση: «Ο καθένας θα πάει εκεί όπου ανήκει «πρόθυμα», ο εναγόμενος του απάντησε «Ότι θέλεις γράψε, δεν πρόκειται να σου δώσω τίποτα, **ΑΘΛΙΕ**» «Λυπάμαι που σε πίστεψα και σε προώθησα ακόμη και στους Αμερικάνους και **με εξέθεσες δεν είχα καταλάβει**

δυστυχώς εξαρχής τον βρώμικο ρόλο σου. Ο κόσμος πρέπει να καταλάβει ότι δεν σε ενδιαφέρει ο, αλλά ο εαυτός σου και η προβολή σου». Στην τελευταία αυτή ανάρτηση, ο ενάγων ζήτησε με απάντησή του να ανακαλέσει ο εναγόμενος όσα του καταλόγισε, άλλως θα προσφύγει στα δικαστήρια. Αποδείχθηκε περαιτέρω ότι, όλα όσα, σε έντονο ύφος, καταλόγισε γραπτά, με δημόσιες αναρτήσεις του, ενώπιον πλήθους χρηστών του συγκεκριμένου μέσου κοινωνικής δικτύωσης, στον ενάγοντα, με υποτιμητικό και περιφρονητικό, του ήθους του, ύφος, εμφανίζοντάς τον ενάγοντα, ως ψεύτη, αλήτη, λασπολόγο, κυρίως εκβιαστή, δηλαδή άτομο, που προσβάλλει δημοσίως την τιμή τρίτων διαδίδοντας ψευδή περιστατικά, με σκοπό να λάβει για τον εαυτό του παράνομα οφέλη, ότι δεν ενδιαφέρεται για την πρόοδο της ανασκαφής του, αλλά μόνο για την προσωπική του προβολή, δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα. Η αλήθεια είναι ότι, μήνες πριν λάβουν χώρα οι προαναφερόμενες αναρτήσεις του εναγομένου, ο ενάγων, είτε με δημοσιεύσεις στο Facebook είτε με προσωπικά μηνύματα, καταλόγιζε στον εναγόμενο, ότι δεν υποστήριζε την ανασκαφή στον, **όπως άλλωστε είχε δικαίωμα να κρίνει και να σχολιάζει δημόσια το έργο ενός Δημάρχου.** Στα πλαίσια αυτά, υποστήριξε δημόσια με την ανάρτησή του 13-7-2018, ότι με την ανοχή του Δημάρχου αποφασίστηκε σε προδοτική σύσκεψη του ΥΠΠΟ να καταχωθεί ο δυτικός περίβολος του Ως απάντηση στην ανάρτηση αυτή, ο εναγόμενος Δήμαρχος δημοσίευσε το παραπάνω κείμενο, το οποίο περιέχει χαρακτηρισμούς βαρύτατα υβριστικούς και προσβλητικούς της τιμής του ενάγοντα, οι οποίοι ξεπερνούν το επιβαλλόμενο μέτρο στον δημόσιο διάλογο και αντιπαράθεση, πολύ περισσότερο, όταν οι χαρακτηρισμοί

«άθλιος, ψεύτης, αλήτης, τομάρι» και μάλιστα γραπτώς, ενώπιον πλήθους άλλων χρηστών του μέσου κοινωνικής δικτύωσης, προέρχονται από Δήμαρχο, ο οποίος μάλιστα καταλόγισε δημόσια στον ενάγοντα και την κολάσιμη πράξη της εκβίασης, κατηγορώντας τον ψευδώς, ότι τον κατηγορεί επειδή δεν του έδωσε αυτά που ζήτησε από τον Δήμο. Με τον τρόπο αυτό, ο εναγόμενος έπληξε την επαγγελματική αξιοπρέπεια του ενάγοντα, αλλά και την προσωπικότητά του γενικότερα, διασύροντας τον, ως εκβιαστή, ενώπιον πλήθους άλλων ατόμων, που έκαναν χρήση της συγκεκριμένης ιστοσελίδας. Η προσβολή δε αυτή ήταν υπαίτια, δεδομένου ότι γνώριζε, πως όσα του καταλόγισε ήταν ψευδή, αφού δεν αποδείχθηκε ότι ο ενάγων εκβίασε ποτέ τον εναγόμενο, ή ζήτησε από αυτόν να ιδρύσει εικονικό μουσείο στην περιοχή της για την προσωπική του προβολή. Αποδεικνύεται επομένως, πλήρως, η τέλεση των άδικων πράξεων της εξύβρισης και της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος του ενάγοντα. Αναφορικά δε με την συκοφαντική δυσφήμιση, δεδομένου ότι όσα ισχυρίστηκε ο εναγόμενος δημοσίως περί εκβιασμού του ενάγοντα, αποδείχθηκε πως είναι ψευδή, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη περί δικαιολογημένου ενδιαφέροντος του άρθρου 367 παρ. 1 γ' ΠΚ, η οποία εφαρμόζεται μόνο στην απλή δυσφήμιση και επομένως ο ισχυρισμός του εναγομένου, ότι όσα ανάρτησε σε βάρος του ενάγοντα, τα ανέφερε από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, ενώ ουσιαστικά αβάσιμος είναι κατά το μέρος που αφορά τους προσβλητικούς της τιμής του ενάγοντα, χαρακτηρισμούς. Ειδικότερα, ο εναγόμενος με την έφεσή του ισχυρίζεται ότι **οι ύβρεις** που απηύθυνε στον ενάγοντα ειπώθηκαν **από δικαιολογημένη αγανάκτηση**, δεδομένου πως όσα του

καταλόγισε ο ενάγων, αναφορικά με την ανοχή του στην κατάχωση τμήματος του λόφου Καστά, ήταν ψευδή. Ισχυρίζεται επομένως ο εναγόμενος ότι συντρέχει **περίπτωση άρσης του άδικου χαρακτήρα** της εξύβρισης σε βάρος του ενάγοντα, κατά τη διάταξη του άρθρου 361 παρ. 3 ΠΚ. Ωστόσο, ακόμη και αν η κριτική που άσκησε σε βάρος του ο ενάγων, υποστηρίζοντας ότι ο Δήμαρχος ανέχτηκε, ή ακόμη και στήριξε τη διακοπή της ανασκαφής, δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα, δεν αποτελεί ιδιαιτέρως σκληρή συμπεριφορά, εξαιτίας της οποίας δικαιολογημένα αγανάκτησε ο εναγόμενος, λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη, ότι **ο εναγόμενος είναι Δήμαρχος, δηλαδή πρόσωπο που ασκεί δημόσια εξουσία και οφείλει να ανέχεται και να ακούει τη δημόσια κριτική, ακόμη κι αν τον αδικεί**. Το επιβαλλόμενο δε μέτρο απάντησης στην κριτική αυτή, οπωσδήποτε δεν είναι η δημόσια έκφραση χαρακτηρισμών «αλήτη, τομάρι, άθλιε», δεδομένου ότι με εκφράσεις του είδους αυτού, **ο εναγόμενος - Δήμαρχος δεν πρόσβαλε μόνο την τιμή του ενάγοντος, αλλά τον ίδιο τον θεσμό που υπηρετεί**. Για τον ίδιο ακριβώς λόγο, απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμη είναι και η ένσταση του εναγομένου περί συντρέχοντος πταίσματος του ενάγοντα, εννοώντας, ως συντρέχον πταίσμα που συμβάλλει στην προσβολή της προσωπικότητάς του, την άσκηση δημόσιας κριτικής, σε βάρος των πράξεων του Δημάρχου. Απορριπτέος, ως παντελώς αόριστος κρίνεται και ο ισχυρισμός του εναγομένου περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του ενάγοντα να ασκεί την υπό κρίση αγωγή του, δεδομένου ότι δεν εκτίθεται κανένα απολύτως περιστατικό, το οποίο να την στηρίζει. Ενόψει των ανωτέρω, εφόσον η δυσφήμιση ήταν συκοφαντική, δεν επήλθε άρση του άδικου της

δυσφήμισης του ενάγοντος από τον εναγόμενο και γι' αυτό η προσβολή της προσωπικότητάς του είναι παράνομη. Επομένως, ο ενάγων, από τις προαναφερόμενες υπαίτιες ενέργειες του εναγομένου, τόσο της συκοφαντικής δυσφήμισης όσο και της εξύβρισης, υπέστη παράνομα προσβολή της προσωπικότητάς του, η οποία συνιστά αδικοπραξία. Δικαιούται, λοιπόν, σύμφωνα με τα άρθρα 57, 59, 914 και 932 ΑΚ να αξιώσει από τον εναγόμενο χρηματική ικανοποίηση, για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης. Το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες τέλεσης των άνω άδικων πράξεων του εναγομένου, το είδος και την έκταση της προσβολής του ενάγοντα, τον βαθμό πταίσματος του εναγομένου, την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών, καθορίζει στο εύλογο κατά την κρίση του ποσό, των **5.000 ευρώ**, στο οποίο δεν συμπεριλαμβάνεται το ποσό των 50 ευρώ, που επιφυλάχθηκε ο ενάγων να αξιώσει στο ποινικό δικαστήριο για την ίδια αιτία. Στην κρίση του αυτή, το δικαστήριο καταλήγει, **χωρίς να απαιτείται, κατά το σχετικό αίτημα του εκκαλούντος, να αναβληθεί η υπόθεση κατά τη διάταξη του άρθρου 250 ΑΚ, έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης σε αντίστοιχη ποινική υπόθεση**, που εκκρεμεί σε βάρος του, μετά την υποβολή έγκλησης του ενάγοντος, για τις παραπάνω πράξεις, της συκοφαντικής δυσφήμισης και εξύβρισης. Πρέπει επομένως, να γίνει δεκτή εν μέρει η αγωγή, ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλλει στον ενάγοντα, το ποσό των 5.000 ευρώ, νομιμότοκα από την επομένη της επίδοσης της αγωγής του. Πρέπει επίσης, λόγω της ήπιας του, να καταδικαστεί στην καταβολή μέρους της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντα, αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 176

και 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων την υπ' αρ.
κατάθεσης/2019 έφεση

ΔΕΧΕΤΑΙ την έφεση από τυπική και ουσιαστική άποψη ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ
την υπ' αριθ. 22/2019 απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου

ΚΡΑΤΕΙ και δικάζει την αναφερόμενη στο αιτιολογικό, αγωγή,
ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή,

**ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλλει στον ενάγοντα το
ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000), νομιμότοκα από την
επομένη ημέρα της επίδοσης της αγωγής του.**

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή μέρους της δικαστικής
δαπάνης του ενάγοντα, ανάλογο της νίκης του, αμφοτέρων των
βαθμών δικαιοδοσίας, το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των
εξακοσίων (600) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου της έφεσης, στον
εκκαλούντα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε, και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του παρόντος
Δικαστηρίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στη Θεσσαλονίκη, στις 21
Φεβρουάριου 2020, απάντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους,
με παρούσα τη Γραμματέα.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ